

„Съобщение отъ страна на женския комитетъ къмъ г-да Цанковъ и Балабановъ, български прѣдставители;

Лондонъ, 19 октомврия 1876.

„Господа,

„Азъ съмъ задължена отъ страна на женския комитетъ въ Единбургъ да ви извѣстя, че едно прошение къмъ Нейно Величество Кралицата се подписа отъ 43,845 жени отъ Велика-Британия и Ирландия. Въ това прошение, поднесено вече на Нейно Величество, Кралицата се моли да употреби своето влияние, за да се тури край на варварщинитѣ, извършени и вършени още въ областитѣ, подчинени или трибутарни на Турция.

„Комитетътъ желае, вие да извѣстите на женитѣ отъ вашето отечество това изражение на съчувствие отъ страна на женитѣ въ Англия.

(Подписана) Fanny Ellen Albert
Honor. Secr. to the Committee of the
Womens Memorial.

За тази Fanny Ellen Albert ще спомена нѣщо повечко по-долу.

Писмото си тя го допълваше съ увѣрение, че била трогната отъ честъта, която ѝ се паднала да събщи всичко това тя на българскитѣ делегати. Въ това нейно писмо бѣха притворени както адресътъ до кралицата, така и писмото до насъ отъ единбургскитѣ жени, което, впрочемъ, бѣхме получили и направо отъ тѣхъ.

И на едното, и на другото отъ тия двѣ писма ние счетохме за длъжностъ да отговоримъ безотлагателно.

Ето най-напрѣдъ отговорътъ на първото отъ тѣхъ:

„Warwick Street, Regent Street, W., 19 октомврия 1876.

„Госпожице,

„Получихме писмото Ви съ двѣтѣ притворени въ „него други книжа, именно писмото на единбургскитѣ